

Být ženou

Oblečte se do něčeho,
co rozloží písňě zrcadlené noci,

a láhev vína otevřete,
a až džin řádně vykoupe se v kaluži slin,
poplivejte tu tmou, vraťte její úder,

a možná štafetu převezmou kostelní zvony,
pokud i Vy zrcadlíte samy sebe, ukazující na své stíny:

Ony nás vysvlékly,
to ony ňadry jak polštářem
zadusily ejakulaci souhvězdí Krista -

Dívám se na oblohu přeplněnou neznámými objekty,
jejichž na oko ostrá světla neotupila ani modlitba,
dívám se na to nebe, jako muži civí na inzerát někde na seznamce,
a každý další nádech víc a víc tlačí vědomí
do pozemského rámce,

do dámských šaten,
do rubu sukní mezi šev a lem,
kde nasávám průvan vás, oblékajících,
jež rozkládáte písňě zrcadlené noci,

do dámských sprch,
kde překážím, sedaje si tam a zase sem,
kde pinožit se hodlám a v zubech testovat
tvrdość krystalické cudnosti, vášně, vším, čím pršíte,

a smočím rty ve stopách víl,
jež tu vytékají z každého deště,
které vědí, že on by i lečjaký hřích smyl,
ale k míru vnitřních stran stehen má pořád daleko.